

NINA NO INJURIES NO ACCIDENTS AT WORK

ESIMERKKEJÄ BOSKALIKSEN PÄIVITTÄISISTÄ KOKEMUKSISTA | KESÄKUU 2016

TUORE NÄKEMYS

Carl Klamer, DolWin 3:n merenpohjan valmistelun projektipäällikkö

”Kaikki on kunnossa, Jan”, sanoin, kun soitin asiakkaalle Rockpiperin kannella. ”Siinä tapauksessa minulla on sinulle uutisia”, hän vastasi. ”Olemme ajaneet karille.” Tiesin, että

Rockpiper lastaisi sinä päivänä kiviä Esbjergin satamassa. Arvatkaa mitä? Kun kiviä oli vuosien ajan ”valunut” siirrettäessä niitä laivasta rannalle, merenpohja oli sataman edustalla useita metrejä korkeammalla kuin mitä kartta väitti. Tämä ei ollut ensimmäinen yllätys, jonka vuoksi aikaa meni hukkaan. Tutkimusaluksen rikinäisen mittaustangon vuoksi tarvittiin vara-alus, ja puunkappaleen tartuttua potkuriin alukseen asennettiin myös uusi potkuri. Niin kuin siinä ei olisi ollut tarpeeksi, laiva törmäsi vielä ruoppausproomuun. Kapteeni menetti laivan hallinnan proomun äkillisen liikkeen ja liian kovan potkurin lavan aiheuttaman ponnistuksen vuoksi. Tämä yhdistettiin myöhemmin käynnissä olleisiin dynaamisiin paikoitustoimintoihin. Sellaisissa olosuhteissa 36-tonninen alus voi tuntua samalta kuin päihinänkuori vedessä.

Onneksi tapaturmasta aiheutui vain aineellisia vahinkoja. Jälkikäteen ajatellen tapaturmaan johtivat useat eri päätökset: valitut menetelmät, laitteet, laajalle alueelle levitetty majoitus ja uuden miehistöaluksen tarve. Tarkistimme toimipaikat mahdollisten miehistövaihdosten varalta riskiarvioinnin yhteydessä, mutta meidän olisi pitänyt käyttää enemmän aikaa sen tarkistamiseen, voimmeko välttää ihmisten kuljetamista esimerkiksi lisäämällä proomun majoituskonttien määrää. Ymmärrän sen nyt jälkeenpäin, mutta silloin lähestymistavasta oli sovittu. Sen minä olen tästä oppinut: tuore näkemys on tarpeen. Voinko poistaa riskin kokonaan sen sijaan, että vain pienentäisin sitä?”

DolWin 3 osallistuu toisen HDVC-alustan asentamiseen Deutsche Buchtiin. Tänä keväänä merenpohja saatiin onnistuneesti tasoitettua ja vahvistettua kivillä. Heerema asensi onnistuneesti kaksi kelluketta. Seuraavaksi ovat vuorossa paalujen päiden vedenalainen asennus, josta vastaa BSS (2016) ja alustan asennus, josta huolehtii BOMC (2017).

VEJA MATE: TAIDOSTA TEHDÄ TÖITÄ YHDESSÄ - TURVALLISESTI

Veja Mate (Tuulen äiti) -tuulivoimapuiston rakentaminen Deutsche Buchtiin on valtava projekti. Käynnissä on 67 tuuliturbiinin perustuksen asentaminen, joihin sisältyvät siirto-osat ja paalut, jotka ovat turbiineja tukevia valtavia teräsputkia. Boskalis vastaa yhdessä Volker Stevin Internationalin kanssa koko prosessista, valmistuksesta aina asennukseen asti. Millainen on ollut varaprojektipäällikkö Taco Terpstra kokemus?

”Tämä on jännittävää. Olemme tekemisissä monien eri osapuolten kanssa, ja siksi emme voi hallita toimintaa niin tarkoin.”

MITÄ SE TARKOITAA TURVALLISUUDEN KANNALTA?

”Olemme joutuneet tekemään todella kovasti töitä. Hyvän vastaanoton saaneen NINAN käynnistyskokouksen jälkeen olemme joutuneet käsittelemään erilaisia tapaturmia ja vaaratilanteita: töitä on tehty korkealla ilman pelastusköyttä, hiekkapuhalluskopissa joku kn riisunut maskinsa hiekan lennellessä ympäriinsä saaden jotain silmäänsä, siirto-osan kappale on vierinyt melkein jonkun päälle, sertifikaatteja on puuttunut, prosessit eivät ole vastanneet vaatimustasoa.”

MITÄ TEITTE?

”Aluksi keskustelimme asiasta sisäisesti: kuinka pitkälle päästämme asiat? Teimme kaikkemme: lisää turvallisuusasiantuntijoita, lisää työnjohtajia. Mutta kyse ei ollut vain

tapaturmista; koko kulttuuri oli erilainen. Kun kuljetuskonttia lastattaessa sattui tapaturma tuuliturbiinin paalujen kanssa, alihankkija halusi lakaista sen maton alle. Haluamme puuttua asiaan pidettiin kiusana.”

MITEN ONNISTUITE MUUTTAMAAN TILANTEEN PAREMMAKSI?

”Jotain tapahtui, kun olimme keskeyttäneet

työt kahdesti. Järjestimme NINA-pohdiskelutilaisuuden, jonka aikana molemmat osapuolet kertoivat, mitä eivät ymmärtäneet, sekä huolenaiheensa ja odotuksensa. Tämä avasi tien aidolle keskustelulle aiheesta ”turvallisuus”.

MITÄ OPITTE SIITÄ?

”Ajattelin, että teemme nyt töitä Pohjois-Euroopassa, joten turvallisuustietoisuus on todennäköisesti korkealla tasolla. En olisi voinut olla enempää väärässä. Opin, etten enää anna itseni piittää mitään itsestään selvänä. Uskon vasta kun näen.”

